

Kotiteollisuus, Meren Mutaa

Kohmeisia taloja
jisi, pimeit ikkunoita
uurteisia kasvoja
ihmiset kuin rumia patsaita

Vaihdan asentoa
kylkesi on kylm kuin maailma
en ei naureta
olemme totisia ihmisen lapsia

Olen kadottanut
sieluni jonnekin, josta ei kukaan
sit lyt voi,
se haudattuna on meren mutaan
Papit minut puhuvat pyrryksiin
Virkamiehet painavat paperiin
Pankkiirit sulkevat holveihin
Kauppiaat krivt minut pakettiin

Sin sanot: "Kun jaksaa nauraa
kaikki muuttuu paremmaksi
saduissa kaikki elvt
onnellisina elmns loppuun asti."

Tm ei ole satua
ei tule piv onnellista
silmnkantamattomiin meren mutaa
samanlaista